

Moje stališče je odklonilno, ne morem pa si z njim veliko pomagati. Vplivne predlagatelje sem vztrajno prepričeval, da je selitev tehničnih fakultet v nasprotju z vizijo dolgoročnega razvoja mesta, ki govori o trajnostnem razvoju oziroma zgoščevanju mesta navznoter kot tudi o konceptu univerze v mestu. Žal je bila odločitev o preselitvi obeh fakultet že pred letom 2006, ko je Oddelek za urbanizem MOL vodil arhitekt Igor Jurančič. Jaz sem se odločitvi o gradnji na odprtem prostoru in poplavnem zemljišču ves čas upiral, poskušali smo vsaj strniti zazidavo z menjavo zemljišč, kjer so poskusni vrtovi BTF, pa tudi o tem ni bilo soglasja vodstva fakultete.

Za tem sem predlagal povsem realno možnost, da se izkoristi zemljišče na območju Roške kasarne, ki se je sprostilo po nerazumni odpovedi pristojnega ministrstva in univerze, da gradnja umetniške akademije razpršeno na drugih lokacijah. Zadnji poskus je bil prepričati odločevalce, da naj razmislijo o gradnji vsaj strojne fakultete na območju Tobačne tovarne, ki je blizu študentskega naselja in drugim tehničkim fakultetam ter inštitutom na tržaškem kraku. To je bil vsaj za naše razmere očitno preveč utopičen predlog.

Toliko o nenačelnosti in nekooperativnosti državne uprave, ki odločitve desetletja prelaga, zaradi česar se na koncu zgodijo izsiljene rešitve. Tako si po sili razmer prizadevamo vsaj povezati fakultete in inštitute okoli Biološkega središča s tehnološkim parkom, stanovanji za raziskovalce in gradnjo drugih stavb mešane rabe v neke vrste Tehnološki kampus, s čemer bi dali sicer neprimernim selitvam mestotvornih dejavnosti v predmestje vsaj nek celostni smisel.

Janez Koželj